

Όταν η Χριστιανική Επιστήμη ανέτειλε στη ζωή μου

When Christian Science dawned in my life

Christian Science Sentinel, July 18, 2011

Mark DeGange

Καθώς μεγάλωνα, θυμάμαι την μητέρα μου να αγωνίζεται με την έννοια του καλού και του κακού. Απορούσε, πως μπορούσε ένα γλυκό μικρό βρέφος να έρχεται στον κόσμο με αμαρτίες; Τι έκαναν λάθος; Δεν της φαινόταν λογικό. Σαν νοσοκόμα που ήταν σε μια μαιευτική κλινική, βίωνε καθημερινά την αγάπη που μας εμπνέουν τα νεογέννητα βρέφη. Την ενοχλούσε πολύ η θέση της Εκκλησίας ότι ήταν «καταδικασμένα» από την αρχή. Ήμουν ενοχλημένος από την αναπόφευκτη έκβαση – ότι, δηλαδή, ήμουν ένας θνητός, γεμάτος αμαρτίες, που πρέπει να απαλλαγεί από τις κακές τάσεις. Έτσι, εξομολογιόμουν τακτικά σ' αυτούς που τους θεωρούσα αγιότερους από εμένα. Η ιδέα ότι ήμουν στο κατώτερο σημείο αυτής της ιεραρχίας ήταν αποκαρδιωτική. Αισθανόμουν ότι δεν μπορούσα να φτάσω το Θεό.

Όταν τελείωσα τη φοίτησή μου σ' ένα ιδιωτικό σχολείο, έκρινα ότι αν ο Θεός μας δημιούργησε κατ' αυτό τον τρόπο – ξεπεσμένους – τότε δεν μ' ενδιέφερε. Αυτός δεν ήταν ένας Θεός που θα μπορούσα να τον σέβομαι ή προς τον οποίο θα επιθυμούσα να στραφώ. Έκοψα τους δεσμούς μου με τη θρησκεία. Θα βιάδιζα μόνος μου και θα εύρισκε τον ουρανό με άλλο τρόπο.

Η έρευνα για την Αλήθεια (ή γι' αυτό που εγώ το ονόμαζα απεριόριστο) με οδήγησε σε πολλές κατευθύνσεις. Μια περίοδο εκδηλώθηκε σαν αγάπη για την απόλυτη φύση των μαθηματικών, μετά σε τραγούδι στις πιο υψηλές και καθαρές νότες ή στο ξεπέρασμα περιορισμών με τη συμμετοχή σε μαραθώνιο δρόμο. Η αναζήτηση τελικά κατέληξε στο εξής: Ποια είναι τα όρια της αγάπης; Άρχισα να μελετώ διαλογισμό. Συνεργάστηκα με πνευματικούς εραυτές από την Νέα Υόρκη μέχρι την Αλάσκα, την Ελλάδα. Ασχολήθηκα με πνευματικές θεραπείες. Έκανα ταξίδια για προσκυνήματα σε τόπους που εκτείνονταν από τις χώρες του Ναβάζιο μέχρι την Ινδία και σ' ένα από τα ταξίδια μου, έμεινα σ' ένα Θιβετιανό μοναστήρι στα Ιμαλία. Ήμουν προφανώς σαν το νεογέννητο πουλάκι στο βιβλίο του Π. Ντ. Ίσμαν που πήγαινε πέρα-δώθε και έκανε την ερώτηση: «Είσαι η μητέρα μου;».

Εύρισκε όλο και περισσότερη γαλήνη, αλλά ήξερα ότι δεν μπορούσα να συμβιβαστώ με μια μεροληπτική σωτηρία, με μια σωτηρία που δεν θα ήταν αληθινή μέχρι τον πυρήνα της. Θα έδινα όλο μου τον εαυτό για κάποιο χρονικό διάστημα και θα φορούσα τα «ενδύματα» (τις δοξασίες και τις τελετουργίες) μιας πνευματικής παράδοσης, σαν να ήταν πραγματικά ο εαυτός μου. Τότε, η παλιά ανικανοποίητη επιθυμία για την Αλήθεια θα με ωθούσε περαιτέρω. Τελικά, άρχισα να συνειδητοποιώ τι αποτελούσε τον πυρήνα του θυμού μου και της ανησυχίας μου, από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου: Δεν είχα διδαχθεί την σωστή έννοια του Θεού, που τελικά κατέληξα να αντιλαμβάνομαι ότι είναι Ζωή.

Ενώ ζούσα στην Ελλάδα και δίδασκα διαλογισμό και εναλλακτικές μεθόδους θεραπείας, μου συνέβησαν λίγες στιγμιαίες θεραπείες. Εξέλαβα αυτές τις θεραπείες είτε σαν απόδειξη ότι ο Θεός ακούει τις κραυγές μου, είτε ότι ήταν απλά η απελευθέρωση ενός ταραγμένου νου. Αλλά ήταν λάθος να με θεωρούν θεραπευτή ή το κανάλι μέσω του οποίου ρέουν ευλογίες. Γνώριζα ότι η πνευματική δύναμη που έκανε τη θεραπεία ήταν μεγαλύτερη από εμένα. Επί πλέον, πως θα μπορούσε η θεραπεία να γίνεται με συνέπεια και να επαναλαμβάνεται, παρά να θεωρείται ένα τυχαίο γεγονός;

Αυτά τα ερωτήματα είχαν σαν αποτέλεσμα να στραφώ από την εξάρτηση από το σώμα και την λεγόμενη «ενέργειά» του, στην επιθυμία να βασιστώ αποκλειστικά στο Άγιο Πνεύμα. Όταν αφουγκραζόμουν και εμπιστευόμουν το Θεό, είχα στη ζωή μου σημαντικότερα αποτελέσματα.

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.cskirikas.com>

Η Χριστιανική Επιστήμη έγινε γνωστή στην οικογένειά μου όταν μετακομίσαμε στις Ηνωμένες Πολιτείες και εγκατασταθήκαμε στη Βοστώνη. Ένας γνωστός μας έδωσε αντίτυπα του βιβλίου *Επιστήμη και Υγεία*. Εντυπωσιάστηκα με τον ισχυρισμό του βιβλίου ότι μπορώ να γνωρίσω το Θεό. Ήταν δυνατό αυτό, να γνωρίσω το Θεό που φαινόταν κάτι το αφηρημένο και απόμακρο, τον οποίο ίσως θα συναντούσα στην άλλη ζωή; Είχα τις αμφιβολίες μου, αλλά συνέχιζα να διαβάζω. Η απόλυτη φύση πολλών προτάσεων μου φαινόταν σαν τις μηχανές που καρφώνουν πασσάλους στο έδαφος, που κατέστρεψαν αντιλήψεις με αμείλικτη βεβαιότητα. Είχα συγκλονιστεί και σχεδόν δεν μπορούσα να το αντέξω – πως μπορούσε κάποιος να κάνει τέτοιους απόλυτους ισχυρισμούς. Είχα διαβάσει βιβλία σχετικά με την πνευματικότητα. Το περιεχόμενό τους ήταν πνευματικό. Έδιναν εκλάμψεις για το Θεό. Και με εξύψωναν. Αυτό το βιβλίο έφτανε κατ' ευθείαν στη σκέψη και άρχισα αμέσως να αναμορφώνω την αντίληψή μου για τη ζωή και να αφυπνίζει μια υπόσχεση.

Μετά, στη σελίδα 332, βρήκα το εξής: «Ο Χριστός είναι η αληθινή ιδέα που εκφράζει το καλό, το θείο μήνυμα από το Θεό προς τους ανθρώπους που μιλά στην ανθρώπινη συνείδηση. Ο Χριστός είναι ασώματος, πνευματικός... Ο Ιησούς απόδειξε τον Χριστό». Το βρήκα συναρπαστικό. «Κάποιος τελικά το κατάλαβε σωστά», σκέφθηκα – κάποιος κατάλαβε και μπόρεσε να εξηγήσει τη διαφορά μεταξύ του Ιησού και του Χριστού. Ποτέ δεν το εύρισκε σωστό να θεοποιούμε και να λατρεύουμε τον Ιησού, αλλά το είχα εκεί. Όπως έμαθα τώρα στην Αγία Γραφή, ο Ιησούς συνεχώς μας παρέπεμπε στον Πατέρα, όχι στον εαυτό του. Η αγάπη, που ο Ιησούς ενσάρκωνε με την αγνή ζωή του, τον έκανε να είναι ο χρισμένος, ο Χριστός. Αλλά ο Χριστός, ή η Αλήθεια, ούτε άρχισε ούτε τελείωσε με τον Ιησού. Βρήκα τον δρόμο να βγω από το αίνιγμα και χάρηκα για την ανακάλυψή μου.

Κάθε σελίδα του *Επιστήμη και Υγεία* άνοιγε τα μάτια μου όλο και πλατύτερα. Πως ήξερε η συγγραφέας αυτό κι' εκείνο; Απορούσα. Έμενα έκπληκτος με τον ίδιο τρόπο, όπως φαντάζομαι ότι έμεναν έκπληκτοι οι μαθητές όταν άκουγαν τον Ιησού. Ήξερα ότι αυτά τα λόγια ήταν αποκάλυψη. Επίσης σκέφθηκα: «Αν αυτά ήταν Αλήθεια, δεν μπορεί να είναι ανούσια. Δεν μπορούν να εκφράζουν αληθοφανή αξιώματα. Πρέπει να είναι εδραιωμένα τόσο κατηγορηματικά και τόσο απόλυτα όσο είναι και η Αλήθεια». Και ήταν.

Κάθε αντίσταση που αισθανόμουν εξαφανίστηκε. Το αποφασιστικό «κτύπημα» ήρθε στο κεφάλαιο «Ανακεφαλαίωση», όπου αναφέρεται, «Ο Ιησούς έβλεπε στην Επιστήμη τον τέλειο άνθρωπο, που εμφανιζόταν σ' αυτόν εκεί όπου ο αμαρτωλός θνητός άνθρωπος εμφανίζεται στους θνητούς. Στον τέλειο αυτόν άνθρωπο ο Σωτήρας έβλεπε την ομοίωση του Θεού και η σωστή αυτή θέα του ανθρώπου θεράπευε τους αρρώστους. Έτσι ο Ιησούς δίδαξε ότι η βασιλεία του Θεού είναι άθικτη, παγκόσμια και ο άνθρωπος αγνός και άγιος (σελ.476-477).

Αυτές οι προτάσεις έσκισαν το πέπλο που σκίαζε τα μάτια μου και με είχε χωρίσει από το Θεό. Η καρμική δοξασία ότι πλήρωνα για τις αμαρτίες μου (και ο συνακόλουθος κύκλος της εκ νέου γέννησης και του θανάτου) εξαφανίστηκε. Η υποθετική σκοτεινή πλευρά της ψυχής μου αποκαλύφτηκε σαν αυτό που ήταν – ο εσφαλμένος τρόπος αντίληψης για τον εαυτό μου, ένας μύθος ότι ο Θεός, το καλό, δημιούργησε ή αναγνώριζε μια ζωή (αντίθετη κατά τη φύση από τον εαυτό Του).

Το «ποινικό μητρώο» καθαρίστηκε – ήμουν αθώος. Ένα αφάνταστο ανάλαφρο συναίσθημα με κατέκλυσε. Η πόρτα του ουρανού είχε ανοίξει. Σταμάτησα το διάβασμα, έκλεισα το *Επιστήμη και Υγεία* με την σκέψη ότι: «Βρήκα αυτό που ήθελα»! Και από τότε, ποτέ δεν σταμάτησα να μελετώ αυτό το βιβλίο.

Τελικά μπορούσα να πλησιάσω το Θεό. Ήταν η Αγάπη, που ήταν πάντοτε παρούσα, η Αλήθεια, που μπορούσα να γνωρίσω. Ήταν φυσικός, λογικός και αιώνιος. Ο ίδιος αυτός Θεός, που λάτρευε ο Ιησούς και που λαχταρούσε η καρδιά μου από την παιδική μου ηλικία, μου αποκαλύφθηκε στην Χριστιανική Επιστήμη.